

Udskriftsdato: onsdag den 10. juni 2026

KEN nr 9346 af 15/07/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-74-98 om kontanthjælp - aktivering - aktivering - gensidig forsørgelsespligt - søgnehelldage

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201498-97

Ankestyrelsens principafgørelse O-74-98 om kontanthjælp - aktivering - aktivering - gensidig forsørgelsespligt - søgnehelligdage

Resume:

Der var ikke hjemmel til at foretage fradrag i kontanthjælpen udover det antal dage ansøger var udeblevet fra aktivering. Der forelå ikke oplysninger om, at ansøger skulle møde til aktivering på en søgnehelligdag samt de følgende to dage.

Der kunne heller ikke foretages fradrag i hustruens kontanthjælp allerede fordi der ikke var hjemmel hertil.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om kommunal aktivering - lovbekendtgørelse nr. 36 af 26. januar 1996 - § 22

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 40, stk. 5

Sagsfremstilling:

Ansøger blev den 4. marts 1997 henvist til aktivering. Under samtale med personalet den 13. marts 1997 blev han orienteret om kravet om fremmøde og aktiv deltagelse. Ved samtalen deltog der tolk.

Den 21. april 1997 blev ansøger indberettet som ikke mødt til aktivering, da han først kl. 10.00 telefonisk havde meddelt, at han var taget til fremmedpolitiet med sin hustru. Ansøger mødte heller ikke torsdag den 24. april 1997, dagen før Store Bededag.

Kommunen meddelte herefter, at der var foretaget fradrag i kontanthjælpen i uge 17 på grund af ikke accepteret udeblivelse fra aktiveringen. Der var foretaget fradrag for mandag den 21. april 1997 samt for dagene 24., 25., 26. og 27. april 1997, da ansøger uden grund udeblev den 24. april 1997, som var dagen før en helligdag, hvilket medførte fradrag i kontanthjælpen for søn- og helligdage. Ansøger var flere gange blevet orienteret om dette.

Da ansøger var gift betød den gensidige forsørgerpligt, at fradraget også ville blive foretaget i hustruens kontanthjælp. Dette var hustruen tidligere blevet orienteret om ved hjælp af tolk.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse om fradrag i aktiveringsydelsen for dagene den 21., 24., 25., 26., og 27. april 1997. Nævnet lagde til grund, at ansøger ikke havde bestridt, at han var oplyst om aktiveringsprojektets regler for fravær. Da ansøger startede i projektet, blev projektets regler oversat for ham af en bekendt. Endvidere var reglerne flere gange blevet drøftet, hvor ansøger havde bekræftet, at han havde forstået disse. Nævnet lagde vægt på, at projektet som normalt på arbejdsmarkedet krævede, at oplysning om fravær/sygdom skulle ske på et angivet telefonnummer til projektets kontor inden kl. 9.00. Nævnet fandt endelig, at tilsvarende fradrag kunne foretages i hustruens ydelse, da parret som ægtefæller havde gensidig forsørgelsespligt over for hinanden efter bistandsloven.

Sagen blev behandlet i principielt møde til afklaring af, om der skulle ske fradrag i aktiveringsydelsen for søn- og helligdage i et tilfælde, hvor der ikke var sket fremmøde til aktivering dagen før en helligdag, herunder om der skulle foretages et tilsvarende fradrag i ægtefællens kontanthjælp.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at der i bistandslovens § 40, stk. 5, var hjemmel til at foretage fradrag i kontanthjælpen, udover det antal dage, ansøger var udeblevet fra aktivering uden rimelig grund.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der ikke i sagen var oplysninger om, at ansøger skulle møde til aktivering Store Bededag den 25. april samt lørdag den 26. april og søndag den 27. april 1997.

På denne baggrund fandt Ankestyrelsen, at kommunen ikke havde været berettiget til at foretage fradrag i aktiveringsydelsen for den 25., 26. og 27. april 1997. Der kunne heller ikke foretages fradrag i hustruens kontanthjælp allerede fordi der ikke var hjemmel hertil.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.